

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/3/2025
Identifikačné číslo spisu:	1323207380
Dátum vydania rozhodnutia:	31.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1323207380.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcov: 1/ Motor Group Poprad, spol. s r.o., so sídlom Partizánska 102/4447, Poprad, IČO: 36 482 242, zast. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žižkova 7803/9, Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 856 584 a Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, 2/ L. Y., narodený XX. Y. XXXX, bytom I., zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovaným: 1/ Mercedes-Benz Slovakia s. r. o., so sídlom Einsteinova 33, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 780 754, zast. Lansky, Ganzger, Jacko & Partner, s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 851 710, 2/ Motor-Car Wiesenthal & Co., spol. s r.o., so sídlom Tuhovská 5, Bratislava, IČO: 35 828 153, zast. FARBIAK LEGAL, s. r. o., so sídlom Bernolákova 16, Banská Bystrica, IČO: 53 946 774 a Soňa Hekelová, advokát, s.r.o., so sídlom Panenská 8, Bratislava, IČO: 47 259 086, o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 75Cb/77/2023, o dovolaní žalobkyne 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. marca 2024 č. k. 1Cob/11/2024-389, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovanej 1/ n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.
- III. Žalovaná 2/ m á voči žalobkyni 1/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 8. januára 2024 č. k. 75Cb/77/2023-314 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) zamietol návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia a uložil im povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 16,50 eura. O odvolaní žalobcov podanom proti uzneseniu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 28. marca 2024 č. k. 1Cob/11/2024-389 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) tak, že potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v časti zamietajúceho výroku.

2. Proti napadnutému uzneseniu podala žalobkyňa 1/ dovolanie domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalobkyňa 1/ namieta, že odvolací súd ignoroval späťvzatie žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia urobené dňa 16. apríla 2024 žalobcami, keď napriek späťvzatiu rozhodol o návrhu a 6. mája 2024 doručil napadnuté uznesenie žalobcom. Odvolací súd mal v zmysle § 370 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 234 ods. 2 CSP zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie a konanie o žalobe a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu zastaviť. Na inom mieste dovolania žalobkyňa 1/ uviedla, že odvolací súd mal posúdiť, či pripustí späťvzatie (o tomto vydať samostatné uznesenie, pričom dôvody pre nepripustenie späťvzatia neboli dané) a následne mal konanie zastaviť, resp. mal takto postupovať prinajmenšom ohľadom späťvzatia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže konanie o žalobe v tej chvíli prebiehalo pred súdom prvej inštancie. Napadnuté uznesenie nebolo čase podania späťvzatia právoplatné, pričom dátum vydania napadnutého uznesenia nie je relevantný, keďže § 370 CSP nevzťahuje možnosť späťvzatia na dátum vydania daného rozhodnutia, ale na dátum jeho doručenia, teda na nadobudnutie právoplatnosti. Daný procesný postup odvolacieho súdu je nesprávny a znemožnil ním žalobkyňi 1/, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP]. Odvolací súd sa pritom dopustil aj nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolanie je tak prípustné podľa § 420 písm. f) CSP a zrejme aj podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

3. K dovolaniu sa vyjadrila žalovaná 2/. Namieta, že dovolanie bolo podané jeden deň po uplynutí dovolacej lehoty. Žalovaná 2/ má tiež za to, že dovolanie je neprípustné a nedôvodné. V tomto prípade totiž odvolací súd rozhodol o odvolaní 28. marca 2024 a až následne 16. apríla 2024 došlo k späťvzatiu žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaná 2/ tvrdí, že späťvzatie návrhu v sebe zahŕňa snahu o späťvzatie odvolania, pričom § 369 ods. 1 CSP interpretuje tak, že je zákonom vylúčená možnosť späťvzatia odvolania, ak už o odvolaní bolo rozhodnuté. Späťvzatie v tomto prípade tak mohlo vyvolať len účinky vo vzťahu k žalobe, nie však vo vzťahu ku konaniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázala pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 31. augusta 2018 sp. zn. 3Cob/138/2018, z ktorého vyplýva, že žalobca návrhom disponuje návrhom do vydania rozhodnutia, pričom v odvolacom konaní nemá možnosť návrh vziať späť a ani ho zmeniť. Odvolací súd tak postupoval správne, keď po rozhodnutí o odvolaní nereflektoval na späťvzatie. Žalovaná 2/ preto navrhuje, aby odvolací súd dovolanie odmietol ako podané oneskorene alebo ako nedôvodné zamietol.

4. Žalobkyňa 1/ sa následne v replike vyjadrila tak, že dovolanie podala v lehote, keď ho 8. júla 2024 odoslala, čo vyplýva aj z doručenky. Vo vzťahu k postupu odvolacieho súdu po späťvzati žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa 1/ neuviedla novú argumentáciu, ktorá by bola podstatná.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je treba odmietnuť [§ 447 písm. c) CSP].

6. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa § 447 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

8. Rozhodnutia súdov nižšieho stupňa v tejto veci boli vydané v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Dané konanie začalo na podklade podania, ktorého súčasťou bol nielen návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ale aj samotná žaloba vo veci samej [3Cdo/157/2017 (R 21/2018), 5Obdo/34/2023, 5Obdo/10/2018, 5Obdo/16/2023, 2Obdo/22/2018]. Vzhľadom na povahu výrokov,

ktoré zodpovedajú aj odôvodneniu príslušných rozhodnutí, možno konštatovať, že konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neskončilo procesne bez toho, aby bola vec (meritórne) prejednaná (1Obdo/78/2020, 1Obdo/18/2024, 2Obdo/22/2024). Pred súdom prvej inštancie totiž došlo k vecnému prejednaniu návrhu (zamietnutie návrhu) a zas pred odvolacím súdom k vecnému prejednaniu odvolania (potvrdenie uznesenia súdu prvej inštancie).

9. Navrhované neodkladné opatrenie žalobcovia časovo obmedzili do skončenia konania vo veci samej, pričom sa ním domáhali pozastavenia účinnosti výpovedí určitých zmlúv uzatvorených medzi žalobkyňou 1/ a žalovanou 2/ alebo uloženia povinnosti žalovaným strpieť výkon práv a povinností žalobkyne 1/ z daných zmlúv. Žalobou sa žalobcovia pritom domáhali určenia neplatnosti alebo neúčinnosti výpovedí zo zmlúv, resp. po zmene žaloby aj určenia platnosti a účinnosti práv a povinností zo zmlúv, resp. že žalobcovia sú zmluvnými stranami príslušných zmlúv. Hoci k zmene žaloby došlo po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie, žalobcovia určili predmet konania vo veci samej, na ktorého trvanie malo byť neodkladné opatrenie obmedzené. Výriešenie príslušných otázok týkajúcich sa zmluvných vzťahov však nie je konzumované neodkladným opatrením. Toto predpokladali aj samotní žalobcovia pri časovom obmedzení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktoré v tomto prípade nie je spôsobilé trvalo upraviť pomery medzi stranami sporu, a teda by sa ním len dočasne nastolil stav bez ujmy na konečnú ochranu poskytovanú až rozhodnutím vo veci samej (2Obdo/65/2021, 2Obdo/31/2021, 3Obdo/35/2021, 1Obdo/64/2019, 2Obdo/67/2019). Preto ani vzhľadom na povahu navrhovaného neodkladného opatrenia, ktoré nekonzumuje vec samu, nie je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej.

10. Dovoláním je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného spoločne so žalobou. Napadnuté uznesenie vzhľadom na svoju povahu, na súbežné konanie vo veci samej, ako aj vzhľadom na povahu navrhovaného neodkladného opatrenia, nie je rozhodnutím vo veci samej, ako ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Z uvedeného dôvodu tak nie je naplnená hypotéza obsiahnutá už v úvodnej vete § 420 CSP, a teda dovolanie pre vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, ktorou žalobkyňa 1/ odôvodňuje dovolanie proti napadnutému uzneseniu, nie je prípustné.

11. Keďže žalobkyňa 1/ prípustnosť dovolania odôvodňuje aj odkazom na § 421 ods. 1 CSP, najvyšší súd odkazuje na § 421 ods. 2 CSP. Odvolací súd v tomto prípade rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 357 písm. d) CSP. Proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu však dovolanie pre nesprávne právne posúdenie veci nie je prípustné. V tomto prípade žalobkyňa 1/ však ani nevymedzila príslušný dovolací dôvod spôsobom predpokladaným v § 432 CSP. No vzhľadom na neprípustnosť dovolania ani nie je účelné sa týmto viac zaoberať.

12. Najvyšší súd pre úplnosť uvádza, že aj po vydaní napadnutého uznesenia a nadobudnutí právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, civilné sporové konania začaté na podklade žaloby neskončilo. Súd prvej inštancie na základe späťvzatia žaloby podaním zo dňa 16. apríla 2024 konanie vo veci samej zastavil uznesením z 28. mája 2024 č. k. 75Cb/77/2023-404.

13. V tejto súvislosti považuje najvyšší súd za vhodné poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) z 24. apríla 2018 č. k. III. ÚS 165/2018-17, v ktorom sa súd zaoberal obdobnou procesnou situáciou ako nastala v tejto veci, a to v nasledovnom časovom slede: žalobca (len všeobecné označenie procesnej strany) podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie návrh zamietol, žalobca podal odvolanie, odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a žalobca vzal návrh späť. Ústavný súd dospel k záveru, že: „späťvzatie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, obdobne ako späťvzatie žaloby, je síce prípustné aj v odvolacom konaní (§ 370 CSP), avšak hneď, ako odvolací súd o odvolaní rozhodne tak, že prvoinštančné rozhodnutie potvrdí alebo zmení, prípadne odvolanie odmietne alebo odvolacie konanie zastaví, už nie je možné účinne žalobu ani návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zobrať späť.“ Dovolací súd nevidí rozumný dôvod, aby sa od tohto ustáleného právneho názoru odchyľil.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanej 2/ ako úspešnej strane sporu, ktorej v dovolacom konaní trovy na rozdiel od žalovanej 1/ vznikli, priznal proti žalobkyni 1/ nárok na náhradu týchto trov.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.